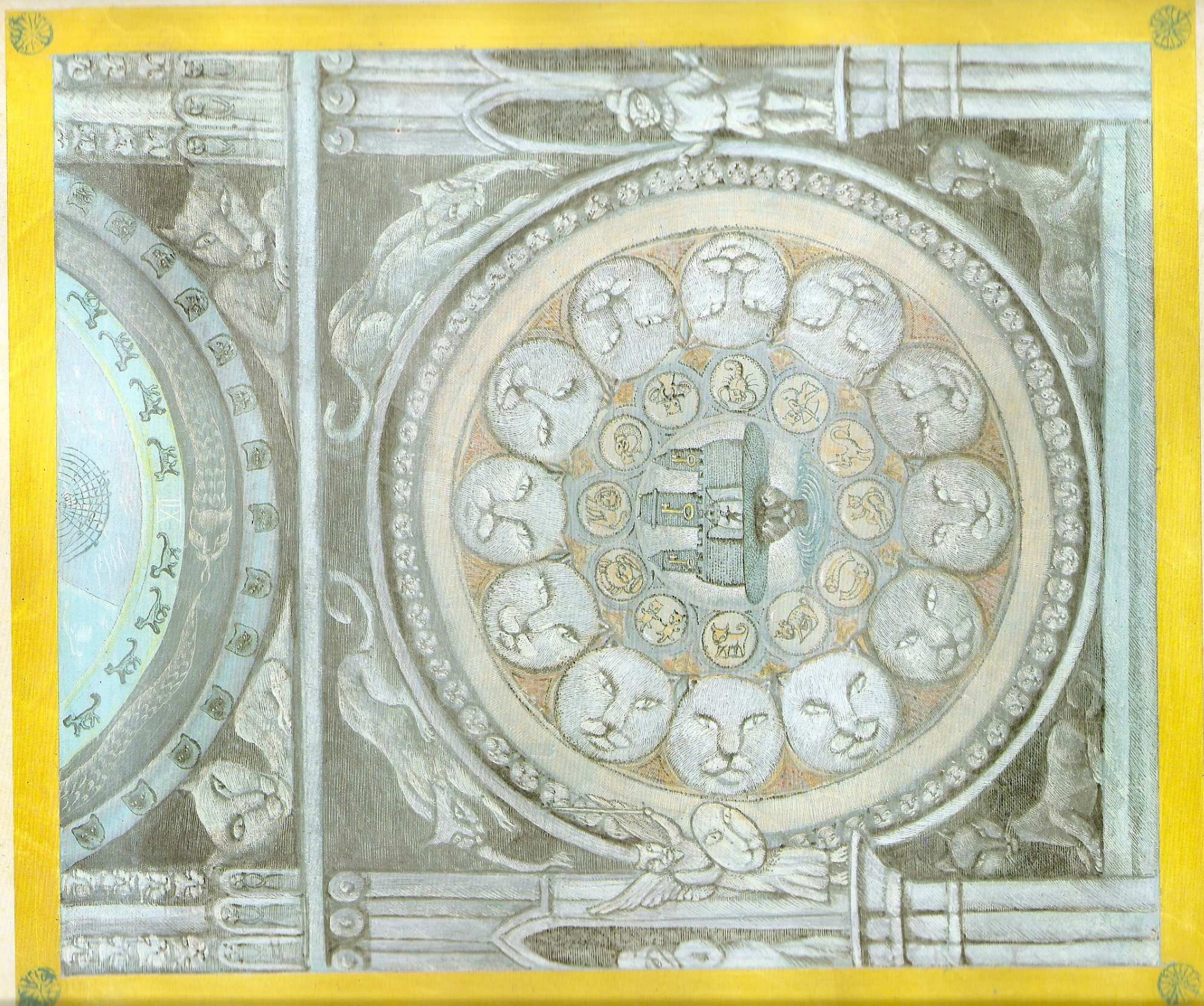

Z knihovny vystoupila fantastická bytost. Knihovník.
Blíží se ke mně, přináší starobylý pergamen.

Ciferník obrovitých hodin se na mě usmívá. Přeje mi štěstí na mé pouti?
Náhle si připadám jako kluk, který tu kdysi čekával na přehlídku apoštolů,
na odbějení hodin, na cinkot zvonku v ruce Kostlivce.

PETR SÍS

ŽE
D

JAK JSEM VYRŮSTAL
ZA ŽELEZNOU OPONOU

Z MÉHO DENÍKU

Leden-únor 1969

Studenti Jan Palach a Jan Zajíc se upálili, aby „probudili národ z letargie“.

1970

Větvicka, basák a bezvadný kluk, zemřel na poranění hlavy, které utrpěl, když ho policie zbilala po koncertu Beach Boys.

1971

Mému profesorovi z VŠUP

Adolfu Hoffmeisterovi je ze dne na den zakázán vstup na půdu školy. Všichni, kdo byli považováni za progresivní, jsou nahrazováni. Začíná „normalizace“.

1972

Hranice jsou zase uzavřené. Není možné vycestovat. Sbohem, swingerski Londýně.

8. června 1972

Dlouhovlasí kluci (Vochoomírka, Nácek a spol.), které jsem znal, unesli letadlo do Západního Německa. Piloti zastřelí zbraní, kterou schovali v plence malého miminka.

Únor 1973

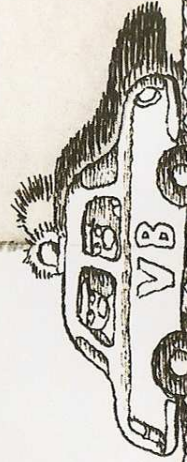
Každý ze studentů VŠUP musí vytvořit umělecké dílo oslavující Sovětskou armádu. Štěstí, že jsem v oddělení animace. Namaluju jen pozadí a vysvětlím, že tanky tam přijedou později.

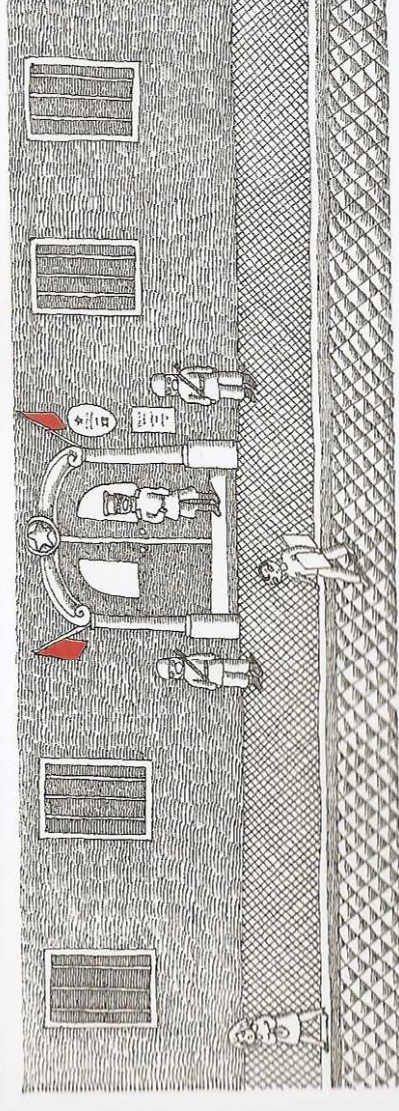
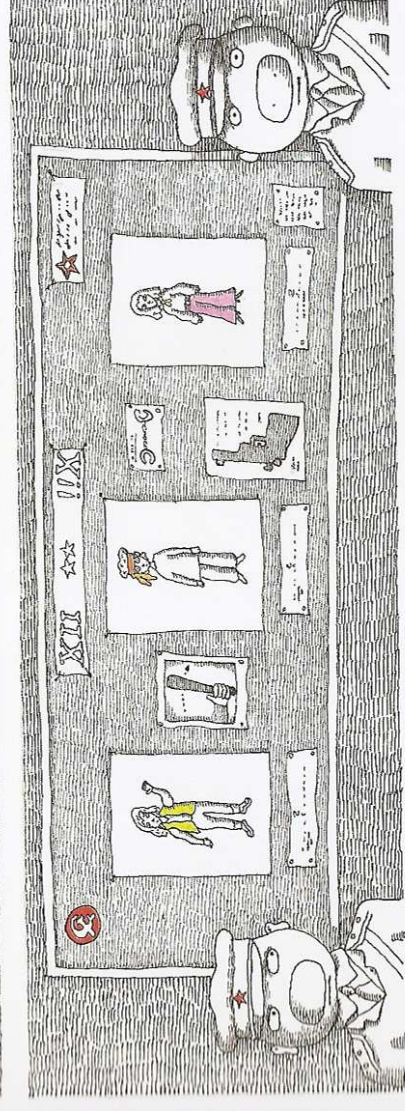
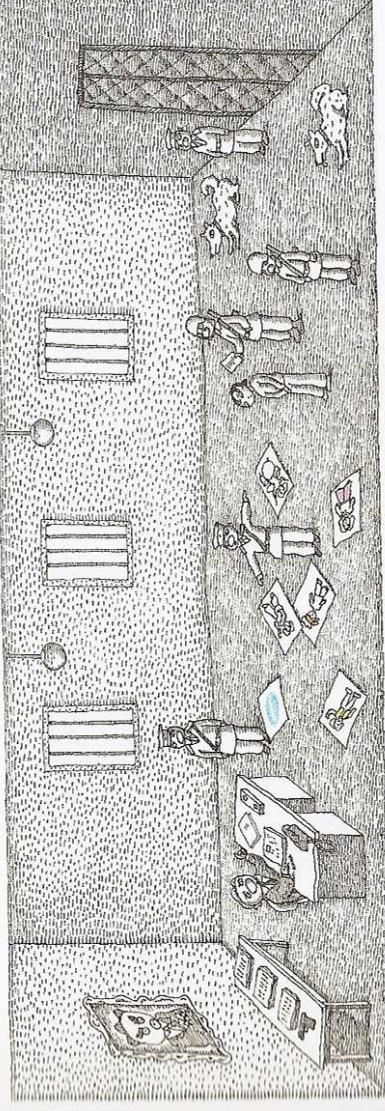
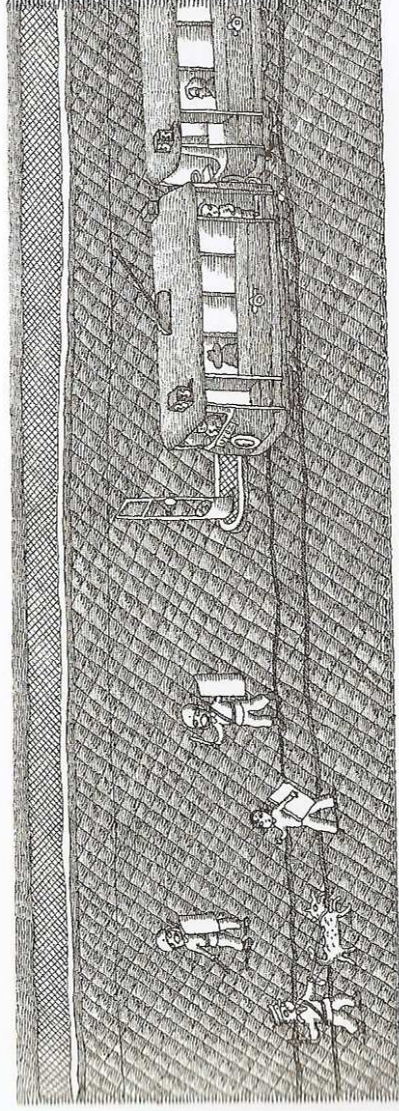
1974

Konečně promoce... Říkají nám, že naše generace nemá žádnou budoucnost, nedá se nám věřit, protože jsme zkažení událostmi z roku 1968. Abych získal povolení ke zřízení ateliéru v našem vlastním domě, musím doložit, že jsem „významným“ umělcem, to znamená: Být členem komunistické strany. Právě mi nabídli místo asistenta na VŠUP. Prý jsem vůbec nejmladším kandidátem. Jsem nadšený, ale pak přijde podmínka: Musíte vstoupit do strany. Slibuji, že se to nikdo nedozví. Disky, ale nechci. Kreslím jen malé obrázky. Žádný ateliér nepotřebuju.

1975

Mojí první profesionální zakázkou je obálka desky *Letiště* pro Karla Černocha. Namaloval jsem malé letiště s červenobílým větrným pytlek, ukazujícím směr větru. „Zkontroloval jste si, odkud ten vítr fouká?“ zeptal se mě umělecký redaktor Jiránek. Myslel jsem si, že žertuje. Začal jsem se smát. „Je to velmi důležitá,“ pokračoval „ideologická záležitost. Pokud by vítr foukal od západu na východ, někdo by si mohl myslet, že přichází ze Západního Německa do Sovětského svazu. Jako ideologická diverze.“ Zatelefonoval na ministerstvo kultury a na ministerstvo vnitra. Čekali jsme, až nám zavolají zpátky.

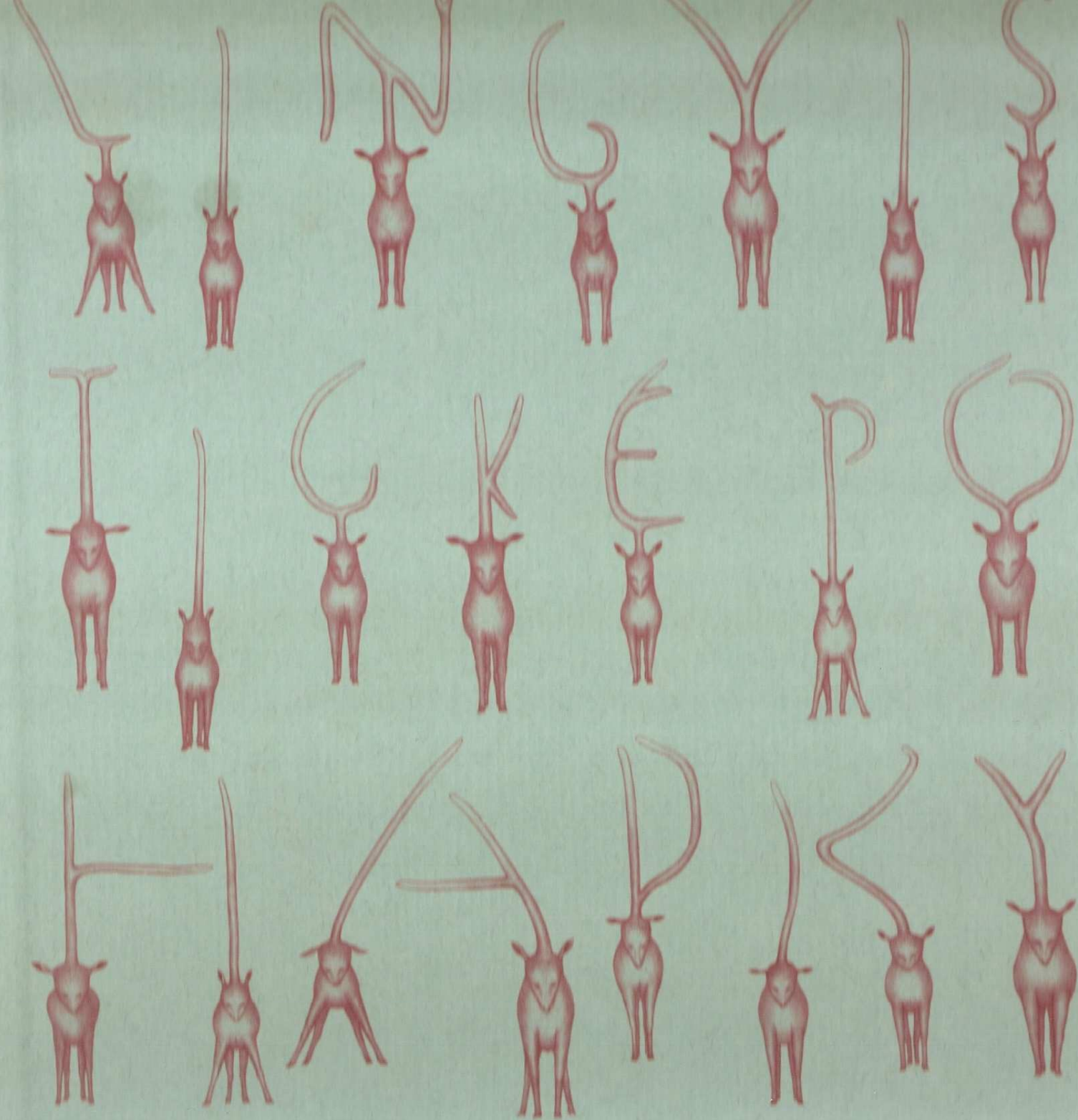

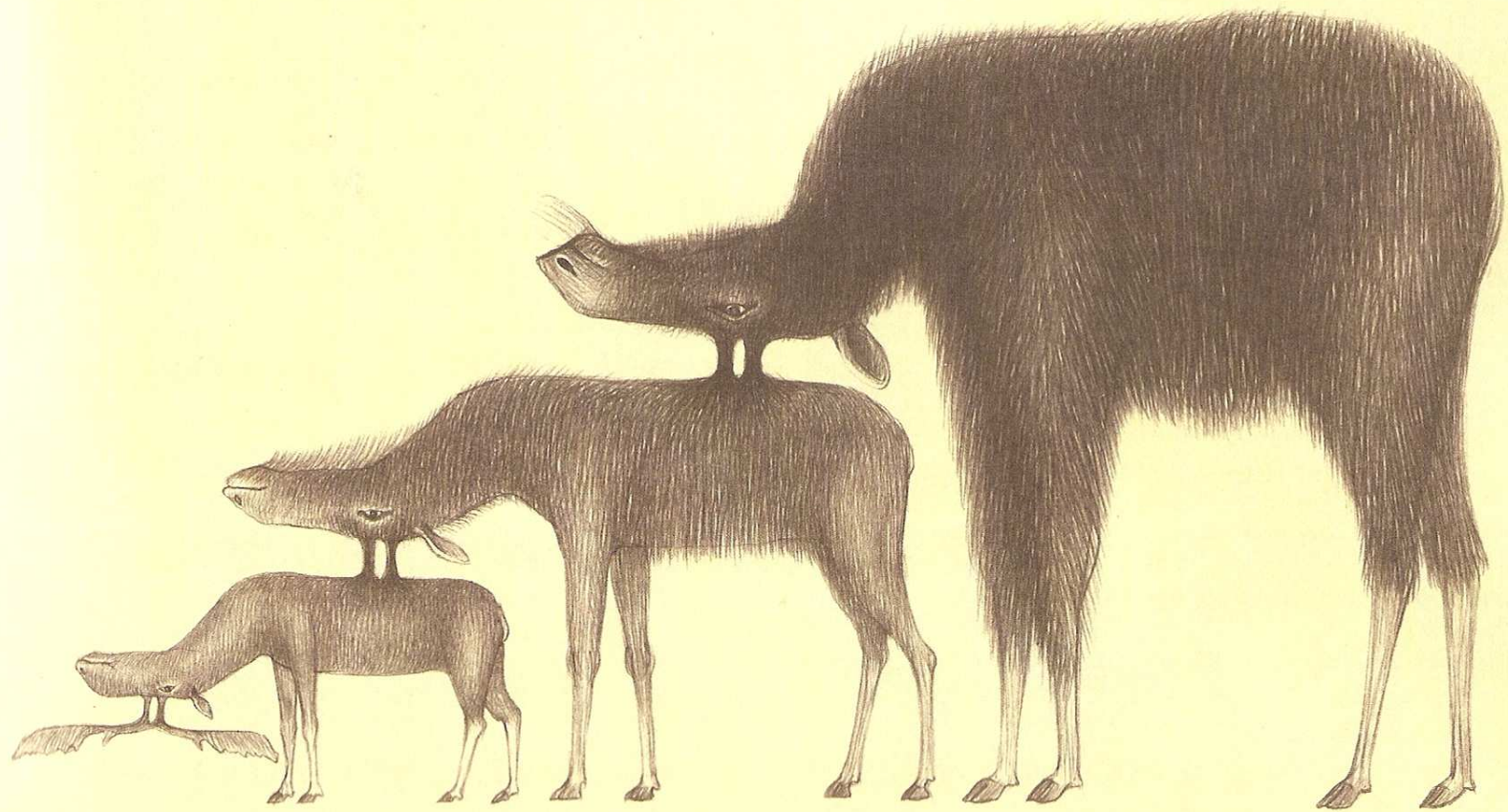
*Vsichni,
kdo jsou
považováni
za hrozbu znovu
nastoleného
socialistického
pořádku,
jsou vyslýcháni.*

...ale kresby mohly být použity proti němu.

PETR NIKL

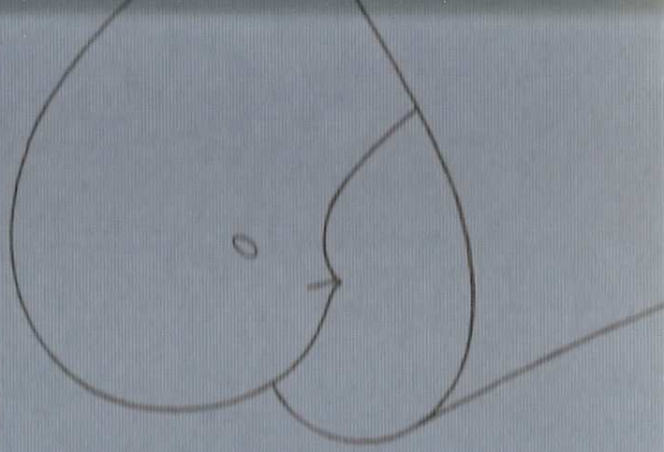
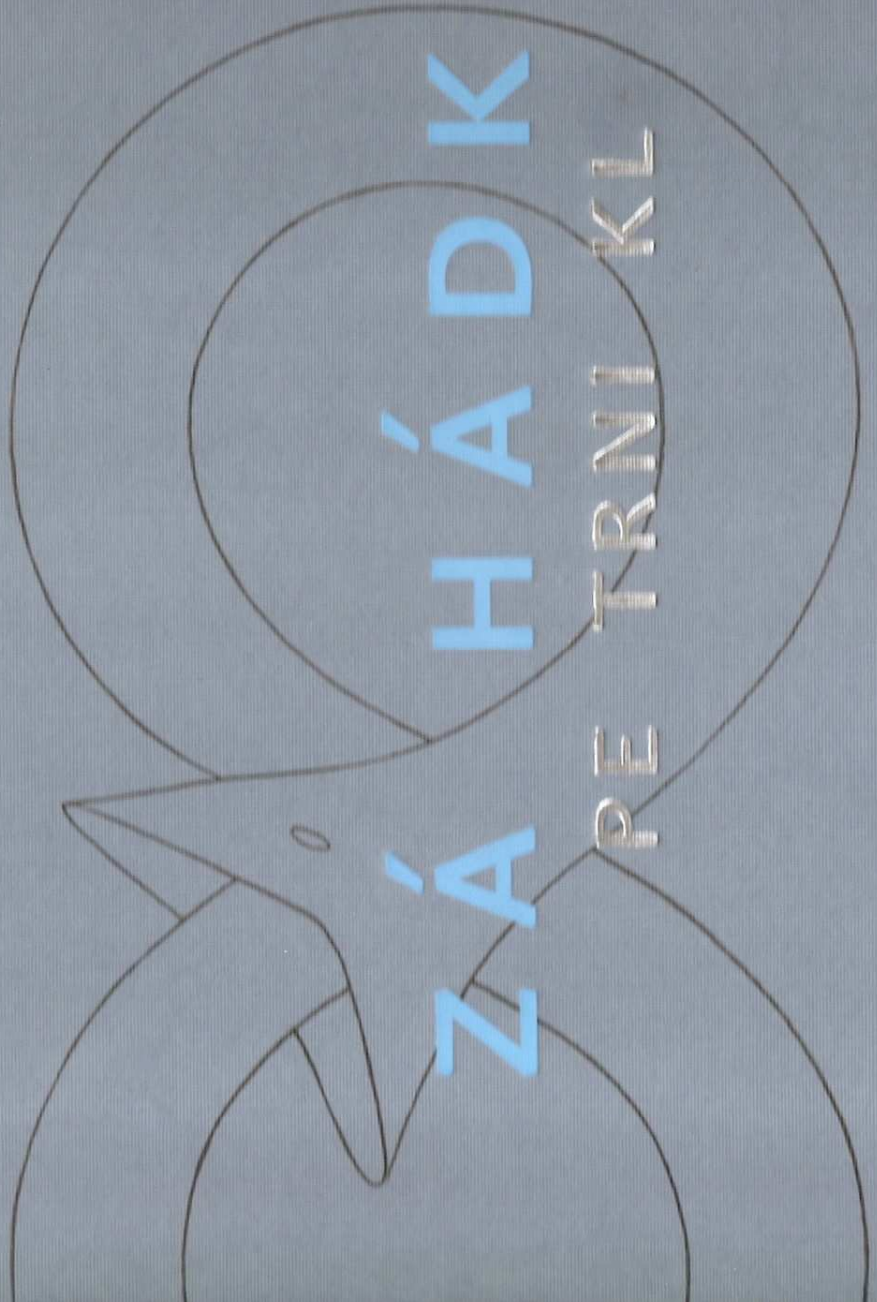

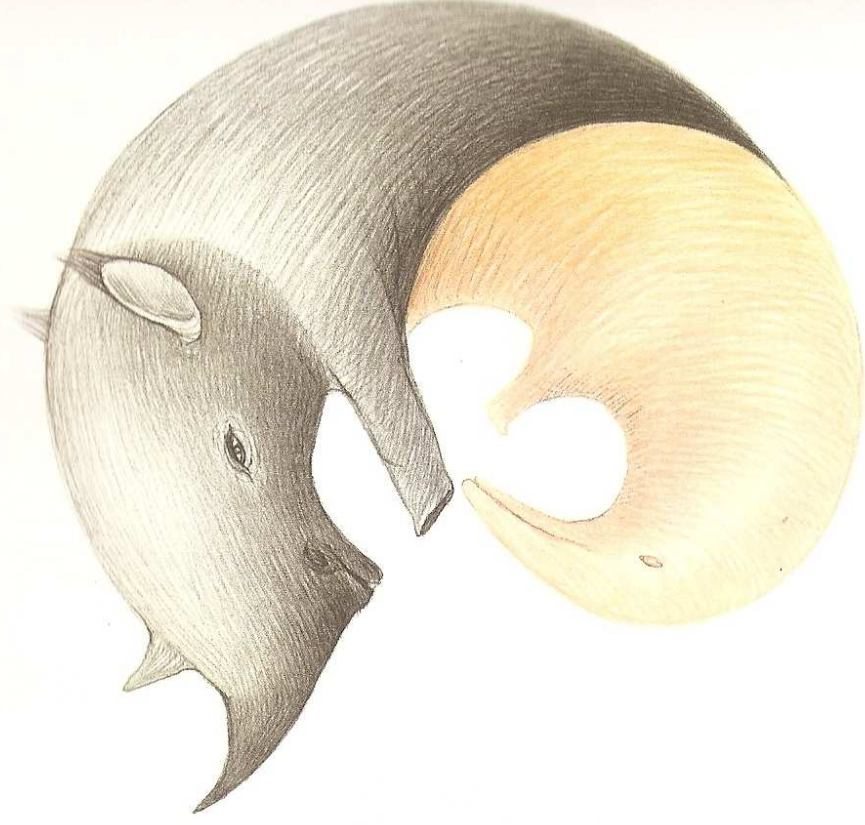
ZÁ HÁDKY

PE TRNI KL

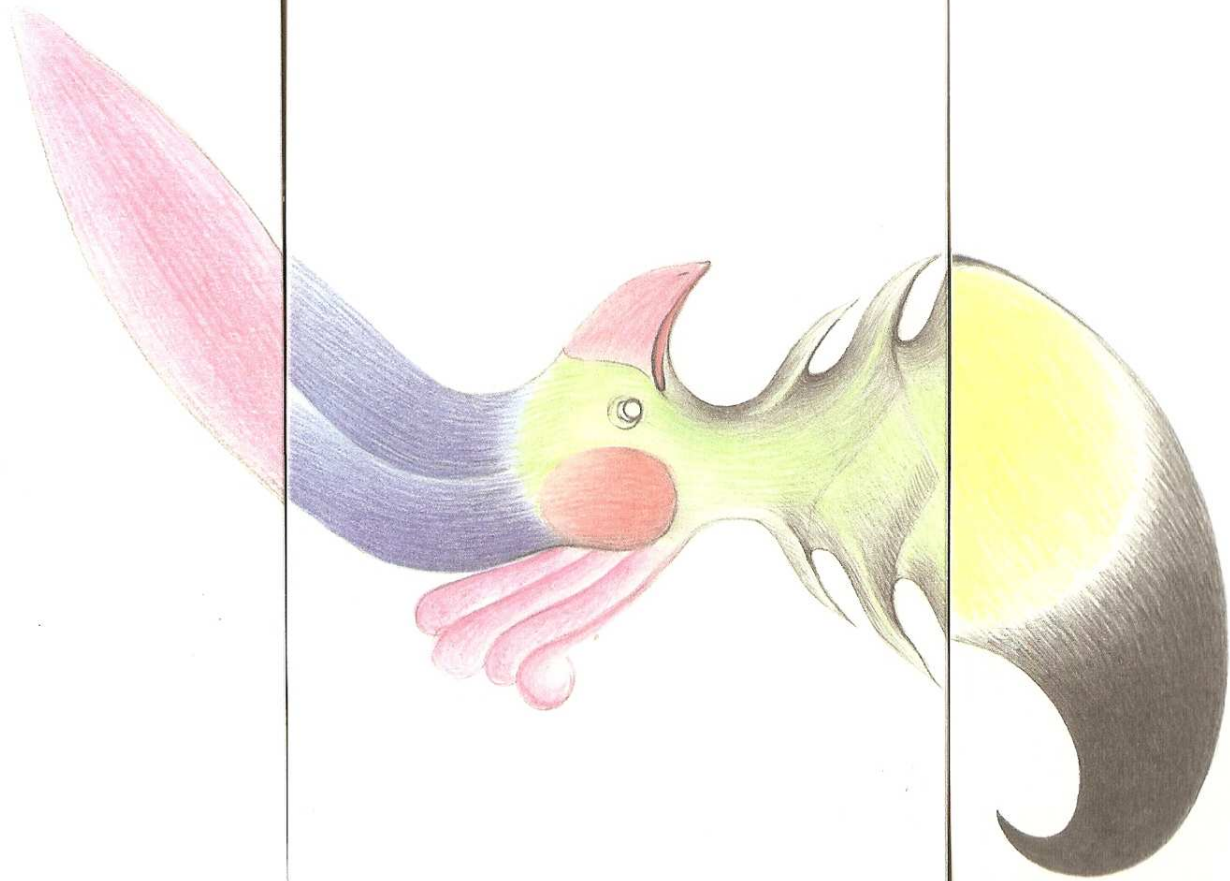
 MEANDER

Nosoroh,
nosochobot,
nosososák
a nosozvon
šli na lov.
Nosoroh to vryl,
nosochobot uchopil,
nosososák vysál
a nosozvon odzvonil.

Páv učí na chůdách,
pavučina chudá — ach,
pavoučí nach v údách
zafučí a...
áááááách.

Průvodní klíč.

Petr Sís

